

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления (мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка),
месец януари 2021 г.**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p>	<p>Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.</p>

<p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	
<p>18.09.2020 г. – н. д. № 391/2020 г., III н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203 от НК</p> <p>Делото е срещу Д. М. за длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай и извършено при условията на продължавано престъпление в качеството на длъжностно лице. Образувано е по касационен протест и по касационна жалба на подсъдимия срещу решението по в.н.о.х.д. № 527/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 233/2019 г. на Окръжен съд – Хасково подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и вр. чл. 58а, ал. 1 от НК за това, че в качеството му на длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б „а“ от НК – разследващ митнически инспектор в Митница – Бургас, присвоил чужди пари в общ размер на 464 652,24 лв., поверени му да ги пази, като длъжностното присвояване е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.</p> <p>С въззивното решение Апелативен съд – Пловдив изменя присъдата, като: намалява наказанието „лишаване от свобода“ от девет на седем години; намалява наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК</p>	Обявено за решаване.

<p>„лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ от дванадесет на десет години; намалява наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ от дванадесет на десет години. Съдът потвърждава присъдата в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска деянието му да бъде преквалифицирано и да му бъде определено наказание в по-нисък размер.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	
<p>25.09.2020 г. – н. д. № 216/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби от подсъдимите В. К. и К. К., от защитниците на подсъдимите Д. А., В. К., С. К., В. Ц., В. Й., Н. К. и Ц. Й., както и по касационна жалба от гражданския ищец – Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВЗ), срещу решението от 07.08.2019 г. по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. на САС.</p> <p>С първоинстанционната присъда от 10.03.2017 г. по н.о.х.д. № 894/2008 г. на Софийския градски съд:</p> <ul style="list-style-type: none"> - е признат М. П. за виновен за ръководене в периода октомври 2003 г. – април 2004 г. на организирана престъпна група (трайно сдружение на лицата В. К., Д. А., Ц. Й., К. К., В. Й. и Н. К., формирано с цел съгласувано извършване в страната на престъпления по чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК – чрез използване на документи с невярно съдържание да получат без правно основание чуждо движимо имущество, собственост на Републиканския бюджет, с намерение да го присвоят, с цел набавянето на имотни облаги за фирми, като ръководенето на групата се изразява в даване на указания и координиране действията на участниците в престъпната група за фиктивно възстановяване на количества пшеница по договори за продажба чрез замяна в бази, различни от изрично указаните от ДАДРВЗ. Наложено му е наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, признат е за невиновен и е оправдан за престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1, пр. 1 от НК (измама в големи размери); - В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. са признати за виновни за участие в организирана престъпна група (ОПГ) – престъпление по чл. 321, ал. 2, от НК; за виновни за извършени самостоятелно, като извършители, на престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 от НК, като по отделно на всеки от подсъдимите е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.; - С. К. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – председател на ДАДРВЗ, извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 	<p>Обявено за решаване.</p>

2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), като му е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;

- В. Ц. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – главен директор на главна дирекция в ДАДРВЗ, умишлено улеснил извършителя С. К., извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4, пр. 4 вр. чл. 26 от НК). В. Ц. е признат за невиновен и е оправдан за това да е извършил престъпление по чл. 219, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 2 от НК, наложено му е общо наказание от 3 г. лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.

С първоинстанционната присъда е уважен частично гражданският иск, предявен от ДАДРВЗ срещу подсъдимите С. К. и В. Ц. Отхвърлен е изцяло гражданският иск, предявен от „БГ СНАКС“ ООД, гр. Пловдив, срещу подсъдимия М. П.

С въззивното решение на САС е изменена първоинстанционната присъда, като: по отношение на подсъдимия М. П. присъдата е отменена и е прекратено наказателното производство по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. присъдата е отменена в частта, в която са осъдени за престъпление по чл. 321, ал. 2 от НК и наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; отменено е приложението на чл. 23, ал. 1 от НК за подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Д. А. и Н. К.; по отношение на подсъдимия С. К. е отменена присъдата и наказателното производство е прекратено по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимия В. Ц. присъдата е изменена, като е приложен закон за давността, наложените наказания са отменени. В останалата част присъдата е потвърдена.

02.10.2020 г. – н. д. № 537/2020 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 302 от НК

Делото е образувано по касационни жалби от защитниците на подсъдимите К. К. Т. и И. К. К. срещу решението по в.н.о.х.д. № 1293/2019 г. на САС.

С присъда по н.о.х.д. № 6079/2017 г. на СГС подсъдимият И. К. К. е признат за виновен и на основание осн. чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК са му наложени наказания от една година „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от три години, „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да заема държавна служба в системата на МВР“ за срок от три години. Със същата присъда К. К. Т., в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение (полицейски орган – полицаи в Група „Охрана на обществения ред“, Сектор „Охранителна полиция“ при 02 РУ „Полиция“ – СДВР), е признат за виновен на същите законови основания и са му наложени същите наказания.

Присъдата е изцяло потвърдена с решението по в.н.о.х.д. № 1293/2019 г. на САС.

В жалбите на защитниците се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и оправдаване на

С Решение № 139/03.12.2020 г. ВКС реши:

Оставя в сила въззивно решение № 79/02.03.2020 г. по в.н.о.х.д. № 1293/2019 г. по описа на Апелативен съд – София. Решението не подлежи на обжалване.

<p>подсъдимите поради недоказаност на престъплението.</p> <p>04.11.2020 г. – н. д. № 739/2020 г., I н.о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 282 от НК Делото е образувано по касационен протест против решение № 9 от 07.05.2020 г. по в.н.о.х.д. № 503/2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с което първоинстанционната оправдателна присъда от 19.09.2018 г. по н.о.х.д. № 157/2018 г. на Специализирания наказателен съд е потвърдена.</p> <p>Повдигнатото обвинение срещу подсъдимия С. Х. Р. е за това, че през периода 10 – 11.11.2008 г. в гр. Павел баня и гр. Казанлък, обл. Стара Загора, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на община Павел баня, превишил властта и правата си с цел да набави облага за ЕТ „ПАУН – Павел баня – Теньо Паунов“ и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за община Павел Баня – престъпление по чл. 282, ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1, предл. 2 от НК.</p> <p>С касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, с искане за отмяна на атакуваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Постановено е Решение № 169/22.12.2020 г.</p>
<p>20.11.2020 г. – н. д. № 621/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 301 от НК Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. К., П. М., Г. Г., С. И., М. Е., И. С., И. Д. и Г. Б. против присъда № 5 от 11.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 42/2017 г. на АСНС, с която първоинстанционната присъда от 28.11.2016 г. по н.о.х.д. № 857/2014 г. на СНС е отменена в частта, с която подсъдимите са признати за невиновни, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - П. К. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК; - П. М. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК; - Г. Г. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК; - С. И. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 1, пр. 2 НК; - М. Е. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК; - И. С. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК; - И. Д. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК; - Г. Б. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 НК. 	<p>Обявено за решаване.</p>

Вместо нея е постановена нова въззивна присъда, с която подсъдимите са признати за виновни и осъдени по така повдигнатите им обвинения, като са им наложени следните наказания:

- на П. К. и П. М. – „лишаване от свобода“ за срок от три години за всеки един от тях;
- на Г. Г. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 4000 лв.;
- на С. И. – „лишаване от свобода“ за срок от четири години;
- на М. Е. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;
- на И. С. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;
- на И. Д. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;
- на Г. Б. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.

В останалата част, с която С. И. и П. М. са признати за невиновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 20, ал. 2 НК, а П. К., Н. С., И. П., З. Т. и И. А. са признати за невиновни в извършване на отделни престъпления по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 НК, първоинстанционната присъда е потвърдена.

С касационните жалби на подсъдимите са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на въззивния съдебен акт.

24.11.2020 г. – н. д. № 678/2020 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 304 от НК
 Делото е срещу бившия министър на отбраната Николай Н. за неизпълнение на договори с руската компания РСК „МиГ“ относно ремонта и доставката на резервни части за самолети МиГ-29.

Обявено за решаване.

Делото е образувано по касационен протест срещу решението от 13.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № П 12/2020 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена изцяло присъда от 02.07.2019 г. на Софийския градски съд по н.о.х.д. № С-5/2017 г.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Николай Н. е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по служба по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК за това, че в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – министър на отбраната на Република България, не изпълнил служебни задължения, произтичащи от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, и от това са настъпили значителни вредни последици за Българската армия, като случаят се явява особено тежък.

В касационния протест се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане въззивното решение да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

15.12.2020 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК

Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВнАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.

ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.

С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо общежитие от закрит тип.

На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя

Отложено без дата.

първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложеният наказанието „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.

15.12.2020 г. – н. д. № 32/2020 г., Ш н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 202 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от подсъдимия и неговия защитник срещу решение № 167 от 04.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 201/2019 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда № 44 от 31.10.2016 г. по н.о.х.д. 393/2016 на Окръжен съд – Русе подсъдимият Р. А. Х. е осъден за четири престъпления, извършени от него в качеството му на длъжностно лице – кмет на община Ветово. Първото е по чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление) – присвояване на поверени му да управлява чужди пари, като за улесняването му извършил друго престъпление, за което не се предвижда по-тежко наказание, като от това са произлезли значителни вреди за община Ветово, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“, „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години и „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 години. Второто е по чл. 220, ал. 1 от НК – сключване на неизгодна сделка, от която са произлезли значителни вреди за община Ветово в размер на 28 311,36 лева, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години. Третото – по чл. 219, ал.1 от НК – безстопанственост, от която са последвали значителни щети за община Ветово в размер на 61 933,30 лева, за което му е наложено наказание 1 година „лишаване от свобода“ и глоба от 1500 лв. Четвъртото – по чл. 282, ал. 1 от НК – длъжностно престъпление, за което му е наложено наказание 2 години „лишаване от свобода“. За всички престъпления на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо наказание – 3 години „лишаване

Обявено за решаване.

от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 години. Към него са присъединени наказанията: „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 години и глоба в размер на 1500 лв. Със същата присъда подсъдимият е осъден да заплати сумата от 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, на община Ветово.

С обжалваното решение Апелативен съд – Варна е изменил първоинстанционната присъда, като е приложил закон за по-леко наказуемо престъпление и деянието е преквалифицирано от такова по чл. 202, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 220, ал. 1 от НК и на основание чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 години. Със същото решение е намален размерът на наложеното наказание „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ от 5 на 3 години, а в частта, с която е наложено наказание по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от право да упражнява дадена професия, присъдата е отменена. С въззивното решение е намалено и присъденото обезщетение от 98 966,54 лв. на 67 995,96 лв. Присъдата е потвърдена в останалата част.

Настоящото касационно производство е трето по реда си, след като ВКС се е произнесъл с решение № 213 по к.н.д. № 813/2017 г. и с решение № 267 по к.н.д. № 1029/2018 г.

С жалбата се иска отмяна на въззивния съдебен акт в наказателната част и оправдаване на подсъдимия, както и отмяна на частта, с която съдът се е произнесъл по гражданския иск.

17.12.2020 г. – н. д. № 789/2020 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 167 от НК

Делото е образувано по жалба на защитника на подсъдимия Н. В. Х. срещу решението от 25.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 1074/2019 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 6089/2017 г. на СГС.

С първоинстанционната присъда М. Т. Г. е признат за невиновен за това да е извършил престъпление по чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2 пр. 2 от НК (предоставяне на имотна облага, за да бъде дадена на друго, с цел да бъде склонен да упражни изборителните си права в полза на определен кандидат – в негова полза), поради което е оправдан по повдигнатото му обвинение. Със същата присъда подсъдимият Н. В. Х. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 от НК (предоставяне на имотна облага, за да бъде дадена на друго, с цел да бъде склонен да упражни изборителните си права в полза на определен кандидат – в полза на М. Т. Г.), поради което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 10 000 лв. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години. На подсъдимия Н. В. Х. е наложено и наказание „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност в държавната и общинската администрации“ за срок от 1 година.

Обявено за решаване.

<p>С жалбата на Н. В. Х. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>18.01.2021 г. – н. д. № 946/2020 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 301 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. В. А. и М. Д. К. срещу въззивно решение № 88 от 14.09.2020 г. по в.н.о.х.д. № 53/2020 г. на Апелативен съд – Бургас.</p> <p>С присъда от 13.11.2019 г. по н.о.х.д. № 1083/2018 г. на Окръжен съд – Бургас П. В. А. и М. Д. К. като съизвършители са признати за виновни в извършването на продължавано престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (поискване на дар – парична сума, който не им се следва в качеството им на длъжностни лица – инспектори при ОДБХ – гр. Бургас), за което са им наложени наказания „лишаване от свобода“ от по 1 година и 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на по 1500 лева за всеки един от тях. Съдът налага на всеки от подсъдимите и наказание „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с държавни контролни функции“ за срок от 3 години.</p> <p>С решението на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>В касационната жалба на подсъдимия П. В. А. се твърди наличието на съществени процесуални нарушения и се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на първата или въззивната инстанция.</p> <p>В касационната жалба на подсъдимата М. Д. К. се сочи наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция. При условията на евентуалност се иска наложеното наказание „глоба“ да бъде определено в размера на законовия минимум от 100 лева.</p>	
<p>22.01.2021 г. – н. д. № 939/2020 г., I н. о., докладчик: Деница Вълкова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решение № 10297 от 23.09.2020 г. по в.н.о.х.д. № 414/2020 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда от 03.12.2019 г. по н.о.х.д. № 468/2019 г. на Окръжен съд – Враца подсъдимият И. Т. В. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (опит за даване на подкуп на длъжностно лице – полицейски органи).</p> <p>С решението на САС първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила.</p>	

22.01.2021 г. – н. д. № 992/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 304а от НК

Делото е образувано по жалба на Ш. М. Х. срещу решение № 260047/11.11.2020 г. по в.н.о.х.д. № 219/2020 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена изцяло присъда № 8/22.06.2020 г. по н.о.х.д. № 92/2020 г. на Окръжен съд – Търговище.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Ш. М. Х. е признат за виновен в това, че на 02.06.2020 г. в гр. Търговище дал подкуп от 50 лева на длъжностно лице – младши автоконтрольор, за да не извърши действия по служба по изготвяне на документи, свързани с административнонаказателна дейност, а именно да не му бъде издадена глоба с фиш за допуснато от него нарушение по чл. 70, ал. 3 от ЗДвП. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години, както и „глоба“ в размер на 1000 лева.

В касационната жалба са посочени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция. В алтернатива се отправя молба за оправдаване на подсъдимия или намаляване на наказанието „лишаване от свобода“ в минималния размер, предвиден от закона, с приложението на нормите на чл. 55 от НК, както и с приложение на института на условното осъждане по чл. 66, ал. 1 от НК.

23.02.2021 г. – н. д. № 780/2020 г., III н. о., докладчик: Мария Митева, чл. 219 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите А. П. Г. и И. Я. И. срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 611/2019 г. на Софийския апелативен съд.

С присъда по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на Софийския градски съд А. П. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 22.10.2007 г. – 01.07.2008 г. като длъжностно лице – генерален директор на Националната компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ), с две деяния и при условията на продължавано престъпление умишлено не положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението и запазването на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за НКЖИ в особено големи размери – 2 015 590,77 лв., като случаят е особено тежък), поради което е осъден на 11 месеца „лишаване от свобода“. Наложени са му и наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 („лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“) и т. 7 („лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“) от НК за срок от по 3 години.

Със същата присъда подсъдимият О. С. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 17.01.2008 г. до 17.12.2008 г., като длъжностно лице (директор на железопътна секция „Русе“ към

НКЖИ), в съучастие, като извършител, умишлено улеснен от И. Я. И. (помагач), присвоил поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв. (собственост на НКЖИ), изплатени по негово разпореждане на „Розалия ММ“ ЕООД в посочения период по договор, за което е осъден на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и на наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 („лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“) и т. 7 („лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“) от НК – и двете за срок от по 4 години. На О. С. Г. е наложено общо най-тежко наказание измежду наложените по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на СГС, н.о.х.д. № 62/2011 г. на ОС – Русе, н.о.х.д. № 476/2012 г. на ОС – Русе и н.о.х.д. № 1872/2017 г. на РС – Русе, а именно – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“. Към така определеното наказание са присъединени и тези по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК, наложени по н.о.х.д. № 2362/2017 г.

С присъдата И. Я. И. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 11.12.2007 г. до 17.12.2008 г., в съучастие, като помагач, умишлено улеснил длъжностното лице – извършител О. С. Г. да присвои поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв., за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, и на наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 („лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“) и т. 7 („лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“) от НК – и двете за срок от по 3 години.

С обжалваното решение първоинстанционната присъда е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, отложено за срок от 5 години. Увеличен е и размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С касационната жалба на защитниците на А. П. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяване на решението и намаляване размера на наложеното наказание.

С касационната жалба на защитника на И. Я. И. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение в осъдителната по отношение на подсъдимия част и неговото оправдаване.